

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 56. S. Ludovicus sacram expeditionem parat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. A. C. 1247. dentur. Clerici, qui post monitionem tuam non statim suum illis servitium renuntiaverint, cunctis beneficiis exuentur ipsoque Clericatus privilegio. Papa has minas parum efficere videns, Galliæ Procerum cognatis beneficia multa tribuit, ut plura simul possiderent, gratiam legis fecit, indulgentias plurimas concessit, & Optimatibus ipsis donorum copiam misit. Quibus mediis magnum eorum numerum reduxit ad obsequium: neque res longius progressa tunc est.

Matth. Par.
p. 623.

§. LVI.

S. Ludovicus sacram expeditionem parat.

Id. p. 631. Sub medium verni jejunii tempus an. 1247 sanctus Rex Ludovicus magnum habuit Senatum, in quo suæ sacrum ad bellum profectio festum S. Joannis diem anno proximo futuram destinavit. Jurjurando ad illud & se adstrinxit, & ut cæteri cruce signati se adstringerent, fecit, eum, qui contra egerit, proscribendum, & hostem publicum reputandum asserens. Et quia expeditio contra Fredericum bello Palæstino obstabat, effecit, ut Papæ jussu Petrus Capochius Pontificius in Germania Legatus nec vota transmarini itineris commutari, nec sacros oratores a suadendo, hoc itinere impediri

Rayn.
1247. n. 56.

pediri pateretur. Insuper cum multi cruce signati præsidio, quod Ecclesia ipsi ferebat, abuterentur, Rex sanctus obtinuit, ut Papa per epistolam prohiberet, ne Episcopi, cæterique Franciæ Præsules cruce signatos tuerentur, qui rapinas, homicidia, raptus, aliaque ejusmodi scelera committerent. Dabat 6 Nov. 1246. & similem ad Cardinalem Odonem suum in Gallia Legatum.

Sæcul. XIII.
A. C. 1247.
Sup. Lib.
LXXX.
§. 50.
Duchesne
to. 5. p. 862.
IV. ep. 234.
Rayn.
1246. n. 54.

In autumno anni 1247 Ludovicus per totum Regnum suum Fratres Prædicatores Minoresque misit accurate inquirentes in damna, quæ mercatoribus, cæterisque hominibus privatis forsitan intulisset. Eandem indagacionem Prætoribus injunxit, ut, si suo nomine alimenta vel pecuniæ exactæ aut mutuæ sumptæ fuissent, veluti sæpe fieret, læsus id per scripturam, per taleam, per testes, per juramentum suum, aut per aliam rationem legitimam probaret, Regiumque ærarium plane satisfaceret: id quod executioni datum. Erat hic mos cruce signatis: & ob itineris pericula tanquam ad mortem se præparabant. Habemus exemplum Joannis Jonavillæ Domini summi Campaniæ Prætoris, qui S. Ludovicum hanc ad expeditionem secutus retulit, se ante abitum suum vocasse subditos, & nobilibus provinciæ viris presentibus ita locutum esse: *Domini! Abo*
trans

Matth. Par.
p. 640.
Hist.
S. Louis
p. 22.

Sæcul. XIII. *trans mare; an rediturus sim, nescio. Proinde sicui injuriam feci, si quis queri de me velit, accedat! compensabo, ut consuevi facere.* Addidit, se provinciæ hominum judicio rem subjecisse. E pluribus tabulis antiquis constat, sæpe Nobiles in paribus temporum rationibus reddidisse bona Ecclesiæ perperam occupata, vel vectigalia domosve pios in usus destinasse.

A C. 1247.

Du Cange observat.
p. 52.

§. LVII.

Haquinus Norvegiæ Rex sacrae crucis militiam amplexus.

Matth. Par.
p. 643.

Sanctus Ludovicus, Haquinum Norvegiæ Regem tesserariam induisse crucem, edoctus per epistolam amicitia plenam eum orabat, ut itineris socium ageret, & pro sua in mari potentia universæ classi præesset. Haquinus nuper a Legato Pontificio coronatus fuerat, quod exponi meretur. Erat Regis Haquini antecessoris sui filius sed non ex toro legitimo. Itaque ad Papam confugere coactus Legatum postulavit, & obtinuit Cardinalem Guilielmum Episcopum Sabinensem, antea Mutinensem, & ad missiones Septentrionales adhibitum. Papa litteras, quibus eum Regi commendavit, 30 Octobris 1246 dederat; ejusque legatio se in Sueciam extendebat. His enim regnis

IV. ep. 189.
Rayn. 1246.
n. 32.

Matth. Par.
p. 634.